

TOT RECORDANT EN PEPITU MASFERRER

Des del Centre Esportiu i Recreatiu, a través d'aquest escrit, volem retre homenatge pòstum al doctor Josep Masferrer, sempre present entre nosaltres, com a aquell memorable concert d'estiu, el 25 d'agost de 1984.

Era un matí que plovinejava, cel ennuvolat, l'ambient denotava tristor. No gaire més tard de les nou, quan els establiments de la vila feia poc que havien obert, una notícia arribava al cor dels escalencs. Aquell dimecres, 13 de desembre de 1989, en assabentar-nos de la mort del doctor Masferrer -en Pepitu Masferrer, per als escalencs-, no era un dia com els altres. Es sentia una sensació de buidor, ni més ni menys que la pèrdua d'una persona molt estimada, senzillament -i entre d'altres coses- perquè s'havia fet estimar.

En el record de tots, moltes anècdotes, moltes experiències. Tothom en tenia la seva, de referència, però el centre de totes les vivències coincidia en la imatge de la bondat infinita i el saber humà al servei dels altres.

Amb poques referències directes del finat, per raons òbvies de l'edat, un queda, no obstant, impressionat en sentir tota mena de comentaris a l'entorn del doctor Masferrer, elogis i nombroses mostres de gratitud i de reconeixement a qui tant va fer per l'Escala.

El record més immediat que d'ell guardo és la figura imponent i valenta, d'una fermesa extraordinària -privilegi d'uns pocs-, que aquell 25 d'agost del 84, en rebre ell i el seu germà Diego l'homenatge del CER l'Escala, en la dotzena edició del concert d'estiu, s'adreçava al públic assistent amb unes paraules fàcils de commoure el més atrevit i l'ànim més serè dels qui l'escoltàvem.